Entuziaştii cronicari din Braşov

Ne-au sosit la redacţie vreo treizeci de file trecute printr-un multiplicator şi prinse într-o agrafă, sub o copertă care ni-i destăinuie pe expeditori: Comisia de atletism a regiunii Braşov.

Este vorba despre un buletin informativ, realizat pe plan local, fără îndoială modest ca prezentare, dar valoros în ceea ce priveşte conţinutul. El nu se mărgineşte să facă o analiză a activităţii atletice desfăşurate în această parte a ţării în primele opt luni ale anului 1967, ci înfăţişează o sinteză a bazelor de atletism cu principalele lor caracteristici, tabele cu antrenorii şi arbitrii existenţi, un plan al performanţelor pe care şi-au propus să le atingă în 1968 o serie de atleţi din regiune, unele de nivel regional iar altele de nivel republican şi — în sfîrşit — un plan de muncă al respectivei comisii pe ultimul trimestru al anului.

Dacă ar fi numai acesta cuprinsul buletinului şi încă i s-ar fi cuvenit laude. Realizatorii lui i-au dat însă un conţinut mai bogat, mai variat, care îi sporeşte, neîndoielnic, valoarea.

De ce n-ar şti, de exemplu, atleţii şi antrenorii de azi, cu cîte eforturi se desfăşura activitatea atletică braşoveană în anii 1920—1930? Ne-o povesteşte Vintilă Cristescu, învingător în 1926 al primului maraton complet desfăşurat în ţara noastră şi membru al modestului lot sportiv care a reprezentat România la Jocurile Olimpice din 1928.

Pe aceeaşi linie a cunoaşterii performanţelor şi performerilor braşoveni, de altă dată şi de acum, se înscriu cele două tabele: „Ce sînt azi foştii campioni braşoveni" şi „Recorduri republicane deţinute de atleţii braşoveni", precum şi medalionul în care prof. V. Ludu o prezintă succint, cu toate trăsăturile ei esenţiale, pe maestra sportului Ana Sălăgean.

Sumarul buletinului este completat de învăţămintele culese de antrenorul *N. Tacorian* cu ocazia unei deplasări în străinătate şi de o utilă recomandare bibliografică de specialitate.

Am parcurs — de ce n-am mărturisi? — cu încîntare acest buletin, în ale cărui pagini se vădeşte o muncă plină de atenţie pentru ceea ce se înfăptuieşte azi şi de respect pentru ce s-au străduit să realizeze, în condiţii potrivnice, înaintaşii atletismului braşovean.

Dar, încîntarea produsă de entuziaştii cronicari ai atletismului braşovean a făcut curînd loc unei fireşti întrebări: *ce ar fi dacă exemplul lor ar face prozeliţi, în alte părţi ale ţării, în alte ramuri de sport?*

(s. b.)

ESEU PE CENTRU!

Gînduri la expoziţia lui Vincenţiu Grigorescu

Pentru mine, Sportul (cu S mare), practicat din frageda copilărie, în multiple ramuri (atletism, fotbal, baschet), nu a însemnat numai o activitate laterală, urmărind dezvoltarea fizică a organismului. El a reprezentat, mai ales, o activitate de cunoaştere a unei lumi populate de caractere şi temperamente care găseau în sport un elixir pentru spirit. Cîte psihologii firave nu şi-au regăsit echilibrul pe stadion!

În ceea ce mă priveşte, evocînd cu veneraţie exemplul unor somităţi literare ca Henri de Montherlant sau Paul Claudel, am găsit în rugbi o interferenţă a preocupărilor estetico-intelectuale cu exerciţiul muşchilor, în aer liber. Pe de o parte, rugbiul antrenează curajul şi spiritul de dăruire şi colaborare cu echipa, precum şi stima pentru adversar, ajutîndu-te să-ţi stăpîneşti şi să-ţi dirigui pornirile, iar — pe de altă parte — el stimulează gîndirea şi fantezia, dăruindu-ţi adevărate clipe de satisfacţii estetice.

„Cu aproximativ cincisprezece ani în urmă l-am cunoscut pe pictorul Vincenţiu Grigorescu, în cadrul formaţiei de rugbi *„C.F.R. Griviţa Roşie"*, unde activam împreună, schimbînd nu numai pasele cu balonul oval, ci şi gîndurile noastre — foarte apropiate, de altfel — îndeosebi asupra artei plastice. O încercam amîndoi pe atunci, în mod discret, dar cu deplin devotament.

Îmi amintesc că, în perioada unui turneu victorios al formaţiei noastre în Cehoslovacia, pe cînd unii dintre colegi îşi petreceau timpul liber în zornăitul zarurilor la table, sau în toastări prieteneşti, hoinăream cu Vincenţiu prin cartierele mirifice ale Pragăi, umplîndu-ne carnetele cu peisaje, personaje şi schiţe care constituiau de fapt exerciţii pentru viitoarele încercări.

Mîna delicată a lui „Viciu" (cum îi spuneam pictorului), mîna atît de fermă într-un placaj sau în ramasarea unui balon dovedea o îndemînare sporită în schiţarea tactică a unei partide, dar excela cu adevărat în desenele pline de nerv şi spiritualitate. Unii dintre colegii noştri, pentru care gloria sportivă însuma aproximativ toate veleităţile, se molipseau de o veselie tonică, spontană, regăsindu-se demitizaţi în portretele caricaturale pe care le răspîndea cu generozitate Vincenţiu.

De bună seamă, în decursul anilor m-am întîlnit de multe ori, extrasportiv, cu prietenul meu, i-am urmărit realizările şi mi-am adăugat noi bucurii pentru succesele sale. L-am regăsit participant în toate expoziţiile anuale de stat, cu apreciate lucrări de afiş, grafică de şevalet şi pictură. Am tresărit ori de cîte ori un articol de ziar menţiona participarea lui — totdeauna valoroasă — la expoziţii colective din întreaga lume (Italia, Anglia, U.R.S.S., Mexic, Japonia, China etc.).

L-am reîntîlnit, deunăzi, în aceeaşi ţinută sportivă, viguroasă şi zveltă, cu chipul ornat de acelaşi zîmbet fermecător, în sala din Bd. Magheru, unde îşi susţine cea de a doua expoziţie personală, cu grafică şi pictură. Fără îndoială, cronicarii şi-au făcut datoria subliniind calităţile acestei expoziţii, tendinţele reflexive sau literaturizante ale unor lucrări, filtrarea şi decantarea unor realităţi printr-o viziune modernă, redată formal, cu procedee asimilate perfect din arta lui Mondrian, Kandinsky sau Klee.

Poate ca pictura actuală a lui Vincenţiu Grigorescu să fie izvorîtă dintr-o mentalitate faustică, din dorinţa de a surprinde efemerul, dar şi imensitatea unei clipe. Gravitatea acestei picturi constă, pe lîngă efectul ei strict senzorial, într-o tendinţă evident meditativă.

Am zăbovit mai ales asupra „anotimpurilor" sale, evocate în patru mari panouri (care, în paranteză fie spus, ar fi trebuit să se bucure de un spaţiu mai amplu), amintindu-mi anii petrecuţi împreună pe stadionul Tineretului — „Federaţia" de altădată. Acolo, antrenamentele anilor noştri tineri ne-au purtat împreună prin anotimpuri. Am tăvălit unul lîngă altul albul cenuşiu al zăpezii, nămolul platiniu al primăverilor, verdele crud al gazonului estival, smocurile arămii ale toamnei, toate aceste culori născătoare de senzaţii şi sentimente perene.

La medaliile sportive (pe care le cîştigam cîndva, împreună), Vincenţiu şi-a adăugat trei premii naţionale pentru afiş şi grafică de şevalet. Apoi, acea medalie obţinută la Milano în cadrul Bienalei de artă decorativă din 1957!

Sînt sigur că pictura lui va cunoaşte şi alte culmi. În artă ca şi în rugbi, tendinţa este ca eseul să se înscrie la centru.

TUDOR GEORGE

O IMPORTANTĂ COMPETIŢIE PENTRU GIMNAŞTII ŞCOLARI

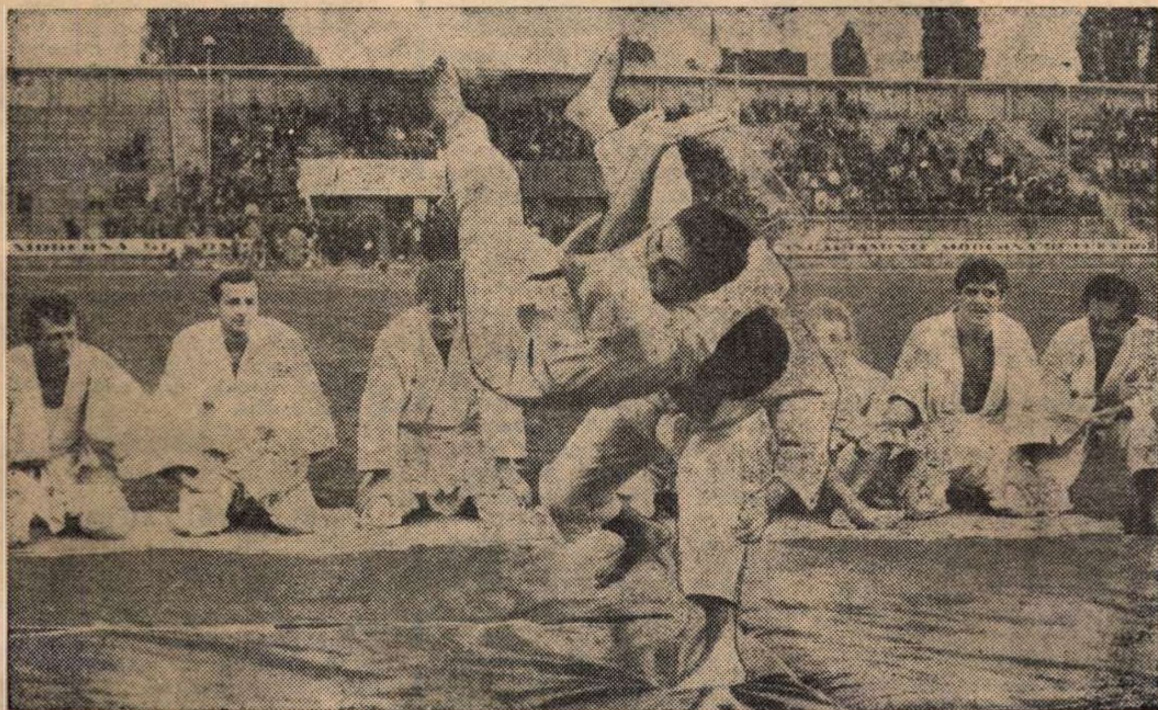
Au apărut, de curînd, regulamentul şi detaliile de organizare a campionatului de gimnastică pentru şcolile generale. Mobilizînd mii de echipe şi zeci de mii de elevi din întreaga ţară, această mare competiţie este menită — la fel ca tetratlonul în atletism — să investigheze masa tineretului şcolar, scoţînd la iveală elementele talentate care apoi, îndrumate cu pricepere şi pasiune, să ajungă pe cele mai înalte trepte ale măiestriei sportive.

Iniţiativa Ministerului Învăţămîntului de a îmbogăţi, începînd din acest an, programa fetelor cu un exerciţiu impus la bîrnă şi cu un exerciţiu impus cu obiecte portative pentru ansambluri dovedeşte preocuparea ca, din primii ani de şcoală, elevele să dobîndească o pregătire corespunzătoare pentru exerciţiile potrivite vîrstei şi posibilităţilor lor fizice. Credem că această orientare este binevenită, deoarece exerciţiile menţionate sînt accesibile şi îndrăgite de eleve. Campionatul va cuprinde faza pe şcoală, interşcoli, pe localitate, precum şi finala pe ţară.

Pentru reuşita acestei întreceri se impune ca, din timp, să se treacă la învăţarea exerciţiilor, la organizarea concursurilor pe clase, a fazei pe şcoală (cu participarea celor mai bune eleve din fiecare clasă) astfel ca fazele superioare — interşcoli, pe localitate şi finala — să cunoască un succes deplin. Desigur, reuşita acestui campionat, ca şi a oricărei întreceri şcolare, este condiţionată de sprijinul şi colaborarea profesorilor de educaţie fizică, instructorilor şi antrenorilor, a organizaţiilor U.T.C. şi de pionieri, ca şi a asociaţiilor sportive.

Atletismul şi gimnastica sînt sporturi în care tineretul şcolar are imense posibilităţi să se afirme. De aceea, avem datoria să creăm toate condiţiile ca cele mai importante competiţii organizate la aceste ramuri sportive să cuprindă şi să depisteze cît mai multe elemente de certă valoare.

CAMIL MORŢUN

Inaugurat sărbătoreşte în Capitală duminica trecută (în fotografie, aspect din timpul demonstraţiei de judo de pe stadionul Republicii), sportul studenţesc pulsează din ce în ce mai viu. La ordinea zilei — „Cupa anilor I", aflată la a X-a ediţie. Anul acesta sînt angrenaţi în întreceri atleţii, baschetbaliştii, gimnaştii, handbaliştii şi voleibaliştii. Le urăm mult succes!

„CUM CIRCULĂM?"

Traficul rutier tot mai intens şi vitezele majorate cu care se circulă pe drumurile publice impun tinerei noastre mase de automobilişti reacţii controlate, variate şi complexe, de a căror justeţe depinde securitatea transporturilor. După cum sîntem informaţi, studiile sociologice atestă că pentru a preveni accidentele sîntem obligaţi, astăzi, să luăm un număr de decizii de aproximativ 200 de ori mai mare decît al călătorilor din veacul trecut. Şi fără această confirmare ştiinţifică, ştim, din propria noastră experienţă cotidiană, că pilotului unui autovehicul modern i se cer decizii optime şi prompte, deci luate într-un timp deosebit de scurt. Concluzia: „atenţie, conducători auto şi pietoni, deopotrivă!" — ne poartă cu naturaleţă spre necesitatea unor instrumente preventive. Nici un element — adăugat afişelor, conferinţelor, filmelor, strădaniilor organelor miliţieneşti de circulaţie — nu ni se pare de prisos. Editura de cărţi sportive a pus, pînă acum, o serie de broşuri interesante la îndemîna automobiliştilor. Este rîndul Editurii militare să se alăture efortului comun, pentru a face şi mai cunoscute şi înţelese, pentru a propaga, pentru a disemina (cum se spune, cu un cuvînt la modă) reguli simple, adesea de bun simţ, care devin complicate doar în interpătrunderea lor, în condiţionarea lor multilateral reciprocă.

Aşa s-a născut ideea albumului „Cum circulăm?", bogat ilustrat, cu 500 de desene şi schiţe sugestive în culori, menite să transmită conducătorului auto, amator sau profesionist, toate cunoştinţele necesare pentru a putea circula pe drumurile publice în siguranţă şi respectînd integral noile legi de circulaţie. Autorii (colonel I. Mirescu şi lt. col. I. Scripcaru), specialişti reputaţi, tratează prevederile legale ilustrativ, captînd astfel mai lesne interesul cititorului. Scurtele texte, dar mai ales desenele în culori vii, invită la conversaţie pe cititorul care se prezintă cu zestrea lui de curiozitate firească; autorii răspund cu competenţă explicînd situaţiile corecte şi pe cele care contravin normelor de circulaţie.

Un album dens, de peste 280 de pagini, în care găsim capitole sau secţiuni adesea inedite, cum ar fi cele consacrate reţelei drumurilor publice, circulaţiei autovehiculelor în condiţii grele (terenuri desfundate, nisipoase, înzăpezite, gheaţă etc.), stabilităţii automobilului, spaţiului de frînare etc. Asemenea elemente se mai găsesc, disparat, în manualele automobilistice, dar meritul autorilor constă în efortul de a sintetiza cunoştinţele absolut trebuincioase oricărui conducător de autovehicul.

Albumul ar fi fost avantajat de o acţiune conjugată cu Automobil Clubul Român, mai ales pentru detaliile privind turismul auto. Din fericire — volumul fiind într-o fază care mai permite corecturi de detaliu — se pot face adăugirile sugerate cu prilejul unei recente conferinţe de presă (amănunte privind trusa sanitară, stingătoarele, patrulele de asistenţă rutieră şi altele).

Sîntem siguri că la apariţie albumul „Cum circulăm?" se va bucura de mult succes. Cu acest sentiment ne pronunţăm pentru un tiraj corespunzător, la nivelul parcului de automobile din ţara noastră şi în raport cu numărul elevilor şcolilor de şoferi (amatori şi profesionişti) care nu se pot dispensa de un îndrumător atît de sugestiv.

VICTOR BĂNCIULESCU